सोऽत्यासाद्य च तद्देश्म तिरस्करिणमन्तरा ।
आशीर्भिर्गुणयुक्ताभिरभितुष्टाव राघवं ॥ २० ॥
सोमसूर्यौ च काकुत्स्थ शिववैश्रवणावपि ।
वरुणाश्चाग्निरिन्द्रश्च विजयं प्रदिशन्तु ते ॥ २१ ॥
गता भगवती रात्रिरकः शिवमुपस्थितं ।
बुध्यस्व नरशार्दूल कुरु कार्यमनन्तरं ॥ २२ ॥
ब्राह्मणा बलमुख्याश्च नैगमाश्चागतास्त्विह ।
दर्शनं तेऽभिकाङ्क्षन्ते प्रतिबुध्यस्व राघव ॥ २३ ॥
स्तुवन्तं तं तदा सूतं सुमन्त्रं मन्त्रकोविदं ।
प्रतिबुध्य ततो राजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥
राममानय सूतेति यदस्यभिहितोऽनया ।
किमिदं कारणं येन ममाज्ञा प्रतिहन्यते ॥ २५ ॥
न चैव संप्रसुप्तोऽहमानयेहाशु राघवं ।
इति राजा दशरथः सूतं तत्रान्वशात् पुनः ॥ २६ ॥
स राजवचनं श्रुत्वा शिरसा प्रतिपूज्य तं ।
निर्जगाम नृपावासान्मन्यमानः प्रियं महत् ॥ २७ ॥
प्रपन्नो राजमार्गं च पताकाध्वजशोभितं ।
हृष्टः समुदितः सूतो जगामाशु विलोकयन् ॥ २८ ॥
स सूतस्तत्र शुश्राव रामाधिकरणाः कथाः ।
अभिषेचनसंयुक्ताः सर्वलोकस्य हृष्टवत् ॥ २९ ॥

Digitized by Google